

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christ. Francisci Paullini, Ferrariâ-Thuringi, Rerum Et
Antiquitatum Germanicarum Syntagma**

Paullini, Christian Franz

Francofvrti ad Moenvm, 1698

Lectori Meo, Antiquitatum Historiarumque Studioso, Salutem & gaudium in
Jesv Crucifixo!

urn:nbn:de:hbz:466:1-44860

LECTORI MEO,
ANTIQUITATUM HISTORIARUMQUE
STUDIOSO,
Salutem & gaudium in JESU Crucifixo!

Licet nihil omnino vel memorabile, seu laudabile de *Isenaco* meo consignasset Scriptores, toto orbe tamen id celebre facerent. *Comites nostri Provinciales, S. Elisabetha, & D. Martin. Luther.* Primus Thuringia*ꝝ* Comes hereditarius & Hassia*ꝝ* Dominus, à *Conrado Saliquo* constitutus, erat *Ludovicus Barbatus*, cui Imperator vetustissima insignia & arma *Burcardi*, Thuringia*ꝝ* Ducis, ex speciali gratia simul dederat. Sive igitur ex regia stirpe *Carolina*, vel propinquius ex *Illustri Sueviae* Ducum Gente cum aliis eum traxeris, gloriam dignitatemque Ejus sum-mè exaltaveris. Ejus ex Filio nepos *Ludovicus III. à Lothario II.*, (quem *Saxonem* à patria dicunt,) Socero suo, titulum *Principis*, seu *Landgravii*, cum universalì potestate in totam Provinciam, fide & virtute suâ, togatâ pariter atq; sagatâ, gloriösè promeruit. Quan-to studio diploma *Cæsareum* inaugurale quæsiverim, illi nōrunt, φιλοτοιχία meam qui accuratiūs nōrunt. At nec in Electorali ar-chivo *Witteberga*, nec in Ducali Saxonico, quod *Vinariae* servatur, nec alibi reperire potui. Et frustra id plures ante me desiderārunt Eruditii, ut etiam nonnulli credant, nunquam id extitisse, sed solā voce, sine charta, Principem istum *Ludovicum* fuisse creatum à Socero. Verū cùm minutiora quæque Veteres, ad futuram rei memoriā, scripto aliquo firmare soliti fuerint, vix me in suam opinione traxerint. Quō igitur casu, quāve injuriā temporū per-erit, ignoro. Hanc dignitatem ceteri illustrioribus matrimonīis

* 3

fix-

P R A E F A T I O

firmiorem & augustiorem reddiderunt. Quartus enim *Ludovicus Juditham, Conradi Suevi Imp. Fil.*, sibi junxit: quinta *Ludovici prima uxor erat Leopoldi, Austriaci Ducis, F.*, altera *Sophia, Waldemari, Daniæ Regis, vidua.* Sextus *Ludovicus, seu Pius, duxit Andree, Hungariae Regis, Filiam, devotissimam Elisabetham, & Filius ejus Hermannus Alberti II. Marchionis Brandenburgici, F. Beatricem, si Sagittario creditis.*

(a) Alii enim *Henrici VI. Ducis Brabantiae filiam eam faciunt.* (b) *Conradus II. Friderici II. F. Agnetem, & Albertus ægypios ac degener Margaritam istam Imperialem.* Balthasar Friderici, Electi Romanorum Imperatoris, nati *Ducis Brunsvicensis*, viduam *Annam. Wilhelmus, Dux Saxonie & Landgravius Thuringie, Alberti II. Cæsar F.*, *Fridericus Gravis Ludovici Bavari Imp. Filiam, & quo sum singulos recenseam?* Quid mirare igitur, si ad sublimiora honorum & potentiae fastigia Nostros surrexisse videas altius. *Hermannus* siquidem, Gloriosissimus Princeps, in publico conventu Erfurtino à *Friderico I.* anno MCLXXXII. factus est *primus Saxonie Comes Palatinus*, amplissimo Principatu maestus, residens aliquando *Alstedii*. De *Ludovico* [quotus in ordine ille fuerit, non addit, qui memorat, M. Nicolaus Ribhan, Superintend. Isnacensis, (c)] scribitur, quod eleitus ut Romanorum Imperator tantam dignitatem repulerit, literarum ignarus. Etenim nec legere, nec scribere quibat. *Henricus, Procurator antea Sacri Imperii per Germaniam*, seu *Vicarius*, factus postea Imperator Augustus anno MCCXLVI. Quam modestè uterq; *Fridericus, Severus & Sapientis*, diadema Imperiale anno MCCCXLV. & MDXXV., nec non *Wilhelmus, Saxonie Dux & Thuringie Landgravius*, oblatum sibi anno MCCCCLVII. Bohemia regnum declinârint, passim loquuntur Annales. Non cupiebant dominari latius, cum quisq; suâ sorte, quam Deus haud parcâ singulis dederat manu, prudenter contentus, domi imperaret feliciter. Descendunt à Nostris Comites *Zigenhaynenses*, quorum illustre seminarium spectamus in *Ludovici IV. Filio Friderico, (d) & Serenissimi Hassiae Principes.* Ex dis-

sidio

(a) in hist. March. Brandenburg. p. 12. (b) vld. M. Prætorii hist. Saxon. specim. I. Sect. II. c. 1. §. 15. (c) in concione, Schreiber, Predigt dicta, & habita Hilperhulz anno 1609. (d) vld. Brover L. IV. Antiquit. Fuldenf. p. 289 f.

AD L E C T O R E M.

fidio quippe Henrici Illustris cum Sophia Brabantina, Henrici Magni
nimi Vidua, filius hujus Henricus Puer, vix triennis, primus Hassiae
Landgravius renunciabatur, postquam sub unius Principis impe-
rio Provincia haec tenus unita stetisset CCIX. annis. Religionem si-
spectes, næ, zelosos & liberales ubique mirabere singulos. Et si
hominestaceant, saxa fabuntur, scilicet tot & tanta omnium Or-
dinum cœnobia, templa, facella, xenodochia, intra & extra ur-
bem, imò in universa Thuringia, vel constructa, seu dotata abs iis:
monasterium putà Monialium Ord. Benedict. in monte Petrino,
translatum postea ad S. Nicolaum, Catharinianum & in valle Joannea
reformationis Cisterciensis, Franciscanorum, seu Nudipedum, in
monte, Dominicanorum, ubi nunc schola Provincialis est, Minorita-
rum infra Wartburgum, Carthusianorum extra muros. Cum Me-
ringense à Ludovico Pio anno MCXXVIII. in honorem S. Mariae
fundatum, sed anno MCCLVI. in vallem Petrinam translatum fo-
ret, Henricus I. Princeps Anhaltinus, omnia jura sua abdicabat
Magdeburgi. (e) Templa parochialia in urbe erant (1) Nudipedum,
(2) S. Georgii, & (3) B. Virginis. Cetera facella, vel oratoria, S. Jacobi
propè portam acuariam, quam plebs nostra corruptè vocat Mol-
lenthör / S. Joannis ad rivum coriariorum, S. Catharina in monte
propè Fisbacum, S. Anne ad portam Georgianam, in valle Sancto-
rum, vulgo Helgenthal/ seu vicino colle, ubi olim castrum Isna-
cense stetit, ad S. Crucem, S. Aegidii in Ilgengrund / S. Michaëlis in
colle ad viam, quâ itur Rammesbergam, vulgo Rammesborn / &
aliud in ejusdem Sancti memoriam conditum, ubi nunc est ædes
Georgiana, ad Spiritum Sanctum in monte B. Virginis, S. Martini, &
in castro Wartburg, cum quatuor altaribus. Struxerant Nudipedes
è regione cœnobii sui adem Sanctorum, in qua variis Sanctis, quo-
rum simulacra ibi stabant, quotidiè non sine fœnore sacrificab-
ant. Adhuc nominatur das Heilgenhaus/ estque pauperum
utriusque sexūs hospitium. Hinc Philippus Portman (cujas ille
fuerit, nescio,) false ita:

*Quisque suos pullos peperit tibi Sanctus in urbe,
fecisti nidum credula cuīque suum.*

Ad

(e) vid. D. Sagittar. hist. Anhaltin. c. 2. §. 19. p. 20.

PRÆFATIO

Ad portam Benedictus, & extra mania Divus
Bernhardus tonsum pascit ubique gregem.
Vertice Franciscus longe speculatus in alto,
adēm Dominicus possidet eximiam.
Et Bruno carthusiam in valle en! sibi struxit amēna,
ac fecit sociis otia grata suis.
Petrus, Jacobus, Paullus, Catharina, Joannes,
Nicolaus, Clemens, Elisabetha simul.
Sunt porrō tibi tutelaria Numinia Sanctus
Spiritus in valle, & Michaël, Anna, tua.
O sanctos muros, qui tot sculpsere Patronos,
zelus templaque tot fabricavit iners.
Nos unum & trinum Numen veneramur aperte;
hoc sapientii sat: credite, bella fides.
Omnia comprehendens in centro, in Numinis Summo,
sola cui laus sit, gloria sola, Deo.

Verūm disparitas religionis tam in urbe, quam in agro
quondam multas ciebat turbas. Ejectō enim Papatu, irrepit
proles ista viperina, Anabaptistæ, quorum malleus erat Justus Men-
nius. His quoque pulsis, infelix Flacii lolium lātas inter aristas
dominari cœpit, & Reformatorum (ut vocant) dogmata clamque
palamque amplexabantur cives. Pulcrè Præsul Hipponeñsis:
(f) Non vos terreant, ait, fratres, quidam fluvii, qui dicuntur tor-
rentes. Hyemalibus aquis implentur; nolite timere, post paululum
transit, decurrat aqua, ad tempus persperpit, mox cessabit. Diu stare
non possunt &c. Xenodochia publica erant S. Clementis extra
portam Nicolaitanam, S. Spiritus extra portam Georgianam, nec
non S. Anne ad eandem portam, & aliud infrà Wartburgum. Re-
liqua monasteria, putâ Schiplicense, Otterslebiense, Reinhardifonta-
num, Portense, Volckerodense, Ichtershusanum, Walckenriedense, in val-
le Georgianæ &c. Regiâ prorsus munificentia vel fundata, seu ta-
men dotata, & privilegiis aucta sunt à Landgraviis. Hinc etiam
pedo pastorali & sacrâ insulâ ornatos aliquot veneramur, ut Vdo-
nem, Ludovici Salii F., Præsulem Numburgensem, & Ludovicum,
(f) in Psalm. 57. & vers. tanquam aqua decurrentes &c. Episco-

A D . L E C T O R E M .

Episcopum Halberstadensem, Bambergensem, Moguntinum & Magdeburgensem. Ceteri, in seculo, ut loquimur, viventes jura Episcopalia sua animosè defenderunt. Dederat *Albertus* B.V. nostræ ad instaurationem Ecclesiæ istius, quæ sine consensu sua non poterat fieri, bona & immunitates anno MCCXCIV. specialiter, quod iisdem libertatibus gaudere debeat, quæs Canonici S. *Mariæ* Erfurti fruintur, approbante & confirmante eas *Adolfo* Imperatore anno MCCXCV. Qui Prælatum *Reinhardi*-*fontanum*, injustè à Moguntino plexum, defenderint laudatissimi Principes, in ipso opere latius diximus. Mavis sagatos contemplari? ecce tot castra & munitamenta in & circa urbem, seu tamen haud procul illâ, abs iis & contra eos structa, iterumque destruta, ceu perpetua heroicæ virtutis monumenta, & publica militaris prudentiæ theatra. Erant verò illa in urbe *Clemmia*, circa eam nominatissimum *Wartburgum*, *Isenach*- & *Frauen*- seu *Vieburgum*, *Metensteinum* & *Rudolstenium*: in vicinia proxima *Molutteburgum*, *Fischbaccum*, *Carlsberga*, *Rosseburgum* in monte, quem adhuc den *Becherberg* vocamus, ut de bellis gloriose & prospere gestis nihil hic addam. Ubicunque gentium de pietate, liberalitate, misericordia, humilitate, patientia, seu miseria etiam S. *Elisabethæ* dicitur, (dicitur autem toto orbe,) *Wartburgi* quoq; & *Isenaci* nostri meminisse oportet, cujuscunque fidei seu professionis homines ibi fuerint. Postquam enim *Gregorius* IX anno MCCXXV. fastis Sanctorum eam *Perusii* inscripsit, festumque ejus à Romana Ecclesia d. XIX. Febr. solenniter celebrari præceptum est, vix pusiunculum offendes, qui non de *Isenaco* aliquid acceperit, si modò integrum *Sanctæ* historiam audiit unquam. Quid? quod solus *Lutherus* nomen urbi dedit omni æc perennius. Hæc enim adolescentulum docuit aluitque, hæc Virum in summo discrimine servavit feliciter, Pathimumque ei fecit tutam gratamque. Ceterum non turbaberis, Mi Lector, quod narrationes hasce modò *Historiam*, modò *Annales* vocitem. Quid erat olim historia, nisi *annalium* *confectio*, cuius rei memorie, publicæ retinenda causâ ab initio rerum Romanarum, usque ad P. *Mucium Pont. Max.*, res omnes singulorum annorum mandabat literis

**

Pont.

P R A E F A T I O

Pont. Maxim., efferebatq; in album, & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, ii qui etiam nunc annales maximi nominantur. (g) Dicebantur annalium & diariorum scriptores (quod singulorum annorum, in dierū præcipua aëta notarent, apud Ebraeos elegantis ingenii Viri, (hammoschelim) ideoq; apud eosdem Summis Prophetis, apud Ægyptios, Chaldæos, Persas, ceu res sacrae sancta, Summis Sacerdotibus committebantur, ipsiq; etiam Reges & Principes, nobilissimi ac doctissimi quique eundem laborem suscep- bant, pulcrè id probante Vossio. (h) Ardua quidem res est summus ingenii, historiam scribere: at qui eam præstant operam, præclarè de omnibus merentur publicè. (i) Tanta namq; ejus potestas est, tanta dignitas, tanta Majestas, tantum deniq; Numen, ut humana facundia illustrari ex merito nequeat. (k) Etenim omnis historia est dux vita, magistra morum, exemplar affectuum, eos & calcar virtutis, fortunæ mortalium speculum, & rerum humanarum pictura, fortis humana volumina explicans, omni etati atq; conditioni cognoscendi voluptate jucunda, exemplo necessaria. Nec enim in alia uspiam retam aperire, tam clare, tanquam in speculo, si quis animum adhortat, supremæ illius Majestatis vis, sapientia & bonitas, & justitia Patris indulgentissimi perspicitur, ait Amplissimus Annal Boior. conditor. (l) Brevius Cicero: (m) Historia est testis temporum, lux veritatis, magistra vita, vita memoria, nuncia vetustatis. Verè igitur Conringius: (n) Patriæ antiquitatis ignorantia, ejus certè cognoscenda negligentia, arguit profecto puerilis animi angustias, saltim in iis, qui doctrinæ laudem amulantur. Quis sanè ingenio ad masculam vim ereta non desideret, prater ea, quæ rerum nostrarum quasi oculis exposita sunt, vetusta etiam quæq; Majorum scire, sive prospera, sive adversa ficerint: delectat utiq; permultum etiam horum cognitio: atq; adeò vel sola illa, quæ hinc capitur, suavis voluptas, idonea est, quemvis ad hanc operam allucere. Agerè vero hoc ipsum & pietas quadam jubet, quam Majoribus debemus postgeniti, ut nempe, quoad licet, memoriam illorum ab oblivione vindicemus, & præclarè gesta grato semper animo circumferamus. Ecquis enim non impium facinus censuerit, supinè contempnere Majores, & cum possis, nullâ eos reverentia prosequi? E tripode etiam Christoph.
Bro-

(g) Cic. II. de Oratore, (h) Comment. de arte histor. c. 32. (i) Reinecc. in proœm. ch. 50. Ditmar. (k) Plin. secund. L. IX. epist. 27. (l) L. VII. in proœm. (m) II. de orat. (n) in lit. ad Henr. Meibom. rer. German. Tom. præfix.

A D L E C T O R E M.

Brouver. (o) Urbes, infit, exter asq; gentes lustrâsse, phaleras in aliquam expeditionem sumisse, peregrinas didicisse linguas, istuc hodie verò pro nobili ac magnifico dicitur. At praterita memoria, ac retroacta etatis per trahit virtutis relegere vestigia, & prisorum agnoscere fidem, imitari candorem, & probitatem, ecclit magnopere jam cordi, qui non à profano vulgo se prorsus abstineat? Succinctius Niceph. Callist. (p) Quicquid vetustate commendatur, id venerabile esse necesse est. Igitur dulce mihi semper fuit, inter Majorum versari habitacula, & veterū dicta facta, recensere memoria, atque eorum inhärere gratia. (q) Præcipua dos & gloria historiæ veritas est. Ideo Diod. Sicul. (r) aptè eam vocat προφῆτης αληθείας. Dixerim cum Thuano, (s) purâ mente bonâq; fide, me historiā hancce ad Dei gloriam & publicam utilitatem, sine gratia & odio, conscripsisse. Si tamen minus recti quippiam fortè admixtum sit, & errans aliquando errantem in tenebris duxerit, veniam mihi promitto ab æquo & cordato lectori. Sicut enim flumen, cui paullum aquæ marinæ affunditur, non statim falsedinem contrahit: ita nec historia mendax dici debet, cui aliquid falsi, nec inopinanter, irrepserit. Pulcherrimum corpus ob tantillum in facie nævum deforme falso dixeris. (t) Homo sum, nec à communi mortalium labi, quæ labi est, exemptus ero, cunprimis in hoc studiorum genere, quo de audacter Fl. Vopiscus (u) scribit: nullum unquam extitisse historiæ scriptorem, qui non sit aliquid mentitus. Simplex ego & rectus nec fumum vendo, nec fucum. Si ergò inopinatò quid innexum sit, quod minùs tibi placeat, moneas velim, Modeste Lector, & gratias merebere publicas. Etenim ad conservationem veritatis spongiâ celebimus opiniones nostras à statera resilientes, istius Ecclesiastici memores. (vv) Ipsem et recordabere, quam ardua res sit, vetustis novitatem dare, novis autoritatem, obsoletis nitorem, & obscuris lucem. (x) Et quam difficile, veritatem prædicare cum plausu omnium. Ea enim temporum infelicitas jam est: non licet loqui, quæ sentis, nec sentire, quæ loqueris. (y) Ego tamen, ut anim⁹ est, eloquar, fidem & industriam, ultra quam nemo obligatur, probaturus publicè. Ideò ad minutiora (haud tamen inutilia, nec patriæ, cui potif-

** 2

simūm

(o) in epist. dedicat. Antiquit. Fuld. (p) L.J. (q) Hegesipp. L. III. (r) L.I. bibliothec. c. 2. (s) L. VI. (t) M. J. Ern. Schrader. disp. de virtut. & virtutis hist. Helmst. 1665. th. 38. (u) in vir. Auct. 7. (vv) c. IV. 30. (x) Plin. præfat. ad Vespasian. (y) Aventio. L. VI. annal. p. m. 371.

P R A E F A T I O

simūm servire teneor, ingrata) aliquando dilabor, ubi, ob inopiam
 Monumentorum, majores rerum memoriae hauriri nequeant.
 Contraveniunt quidem pusilla ista & crebrius contingentia gra-
 vitati historiarum, sed in hujusmodi annalibus tolerabilia viden-
 tur. Eandem igitur mihi veniam polliceor, quam dudum dedisti
Meibomio, Eckstormio, Pertuchio, Sagittario, aliisque bonis & doctis
 Viris. Insignis porrò omnis historiæ virtus venusta oratio, non qui-
 dem multis calamistris inusta, multisve fracta circinnis, sufficit
 modò diligentius nonnihil comta fuerit. Verùm in hujusmodi histo-
 riae tractatione [loquor ore Reinecciano (z)] etiam atq[ue] etiam opera
 danda, ut fontes h.e. annales, & id genus alia monumenta, unde justæ ex-
 positiones institui & contexi soleant, simul indagentur simul conserven-
 tur. Neg. h[ic] scrupulum injicere cuiquam debet, quod, qui à nostræ, aut
 aliarum gentium hominibus, post Romani Imperii occasum, conscripti
 sunt, vel barbaro loquantur, vele à deßituantur orationis majestate, quam
 oratores affectant. Alibi enim delicia istæ querendæ sunt, hic rerum cogni-
 tio & veritatis studium sufficere debet. Dixi antea de *Alstedio*, veterum
Comitum Palatinorum Saxoniae, haec tenus Serenissimi Ducis *JOANNIS*
WILHELMII, (quem Deus servet!) Illustri sede. Nō molestus fuero,
 paulò disertiùs loquar, cùm urbs ista multis rarioribus antiquitatibus
 inclyta sit. Ante sextum à partu salutifero seculum latissimè
 patebant Thuringiæ fines bonamq[ue], ut cetera taceam, utriusque
 Saxoniæ partem comprēndebant. Cùm verò anno istius seculi
 XXIV. *Herminfridus*, Rex Thuringorum, sociis Saxonum armis à
Theodorico, Francorum Rege devictus esset, omne illud terrarum
 spatum, quod ultra *Unstrutum* fluvium Regibus Thuringiæ subje-
 ctum fuerat, Saxonibus cessit pro lato eorum auxilio. Ab isto tem-
 pore *Alstedium*, suprà *Unstrutum* positum, non amplius veteri Thu-
 ringiæ, sed Saxoniæ adscriptum fuit, sic tamen, ut Septentrionalis,
 sive *Nort-Thuringia* nomen ferè ad XII. usq[ue] seculum durârit. An-
 nō DCCCCXXXV. Indiqt. VIII. *Henricus I.* Rex Regni sui XVI.
Alstedi Sanctimonialibus feminis Herifordiensibus facultatem
 confirmavit eligendi Abbatissam. (a) Anno DCCCLXXIII.
 XI. Kal. Nov. indiqt. II. anno Regni Minoris Ottonis XIII. Imperii
 VI. per-

(z) præfat. in Helmold. (a) Schaten. Vol. I. Annal. Paderborn. p. 272.

A D L E C T O R E M.

VI. permutationem bonorum aliquot, Adelbertum inter Magdeburgensem & Werinharium Fuldensem, jam vivo Patre Otto I. institutam, Filius Otto II. confirmat Alstedii. Anno DCCCCLXXV. Idem Otto V. Id. Septemb. indict. III. anno Regni sui XV. Imperii verò VII. ibidem Ecclesiae Magdeburgicæ decimas censuum attribuit, quas diversæ gentes Slavicæ Cæsari solvere tenebantur. Anno DCCCLXXXV. XVI. Kal. Mart. indict. XIII. Otto III. anno Regni sui secundo Giselario Magdeburgensi omnia privilegia, jura & donationes Illustris Ecclesiæ suæ ibidem confirmat. Cum defuncto Ottoni III. anno MII. Eccardus I. Marchio Misniæ & Dux Thuringiæ, in multas in Provincia nostra & Saxonia etiam munitas occuparet urbes, Alstetum, unâ cum Mersburgo & Dornburgo, Henrico II. servabat Esiko Comes. (b) Anno sequente XVII. Kal. Maj. indict. I. Idem Henricus II. Arnulfo Halberstadiensi civitate in Ilseburgensem in pago Hariegovv, in Comitatu Richpertii sitam, tradidit ibidem. (c) Anno MVIII. XII. Kal. Januar. Ditmarus, Merseburgensis postea Præsul, præsente Henrico II. à Tagmone Magdeburgensi Alstedii Presbyter ordinatur. (d) Anno MXIII. Idem Henricus II. ibidem Boleslai, Poloniæ Ducis, legatos, pacem expertentes, audit. (e) Anno sequente Idem Henricus post raptum Reinhibida, Comitis Beichlingensis, à Werinhario, Comite Walbeccensi, factum, comitia Alsteti celebravit: (f) & anno MXVI. festum epiphanias ibidem habuit, moxq; diutiùs illuc subsistens in publicis comitiis varias Principum lites composuit. (g) Anno sequente idem Mersburgo Alstetum digressus, ibidem festum omnium Sanctorum celebravit, & postea in sextam usque septimanam illuc commoratus est. (h) Anno MXII. Idem valetudinis suæ gratiâ Bambergâ Alstetum se contulit circa Dominicam Palmarum, & hinc Mersburgi diem Viridium celebravit. (i) Anno MXXXI. Henricus III. cum Meinuverco, Antistite Paderbornensi, Alstetum venit: (k) ibiq; Episcopus prædium Alsteti in pago Paterga, in Comitatu Amelungi, XIII. Kal. Febr. ab Imp. obtinuit. Literas donationis dabit tibi Schaten. (l) Anno MLXII. V. Kal. Jul.

** 3 indet.

(b) *Ditmar, Merseb. L. V.*, p. 112. (c) *vid. diplom. ap. Mader*, in append. secund. *Antiqu. Brandivis, num. 7.* (d) *vid. chron. c. L. VI. p. 148.* (e) *Id. lib. iii. p. 138.* (f) *Id. L. VII. p. 87.* (g) *Id. l. c. (b)* *Id. l. c. (i) chron. Sax. M. S. k)* *Aut. vit. Meinwerci c. 106.* (l) *Vol. I. annal. Padcb.* p. 478. seq.

P R A E F A T I O

indiæ. I. anno Regis VII. Regni verò VI. *Adalberto* Hamburgensi
prædium *Liestmonam* tradidit *Henricus IV. Alsteti.* (m) Anno
M CXXXIV. indiæ XI. X. April. anno verò Regni *Lotharii IX.*
Imperii I. cùm *Adelheidam*, *Folcmari*, *Comitis Clettenbergici*, *uxor*
monasterio Walckenriedensi, nuper à se fundato, prædium villæ
Berbisteben donaret, hanc donationem *Lotharius* Imp. non modò
confirmavit, sed & de suo auxit *Alsteti.* (n) Anno MCLXXXVIII.
Fridericus I. Imp. omnia privilegia laudati cœnobii *Walckenrieden-*
sis confirmavit & innovavit *Alsteti.* (o) Ex his facile liquet, quām
insignis Summisq; Principibus olim dilecta civitas fuerit *Alstedum*,
in qua grandia quondam peracta sunt. Ceterū cùm *Serarius Mo-*
guntinensia & *Würzburgensia*, *Lehmannus Spirensia*, *Brovverus*
Trevirensia & *Fuldensia*, *Albinus Misnica*, *Peiserus Lipsiensia*, *Lam-*
becius Hamburgensia, *Gudenus Erfurtensia*, *Schatenius Padebor-*
nensia, alii alia divulgârint publicè, quidnî mihi fas sit *Isenacensia*
eruditiorum censuræ subjicere? Historia siquidem delectat. (p) Si
forsan prolixus aliquando videar, ignoscas pio amori erga eam,
quæ omnes omnium caritates una complectitur. (q) Si verò justò
brevior, uberiorem explanationem spondebunt amœnitates nostræ
antiquæ Isenaci. Manuscripta, quorum mentio fit, sunt *Joannis Rothii*, (non monachi Isenacensis), (r) sed *Canonici B. Virginis*, & *C. Melch. Merlenii* chronica pusilla, rythmis germanicis comprœnsa.
Hoc ab anno DCCCCIX. usq; ad MDXCVI. rudi penicillo ad-
umbratum est. Utrumq; verò nullius valoris, seu ponderis. *Joannes Reyentantz*, *Vicarius B. Virginis*, *Clerum Isenensem*, & *F. Joann. Ulrichi*, Prior *Dominicanorum*, ipsam urbem nostram stilo ligato de-
scripsisse leguntur latinè, ille ad ann. MCCCCLII. hic ad
MCCCCLXXXVII. Sed quò abierunt chartæ istæ? Citat
Fridericus Myconius, *Antistes Ecclesiaz Gothanæ*, *chron. Isenense*,
(s) at quale, quantumvè istud sit, ignoro. Allegant quoque *Centu-*
riatores Magdeburgici unum, (t) non quòd de *Isenaco* agat, sed
quia abs *Anonymo* hīc consarcinatum dicitur anno
MCCCCVII.

(m) vid. *diplom. ap. Mader. Ad. Bremen. annex. a. m. 21.* (n) chr. *Walckened. Eckstorm.*
p. 41. seq. (o) *Id. l. c. p. 55.* (p) *Cic. L. V. de fin. bon. & mal. c. 19.* (q) *Id. L. I. de officiis.* (r) *Sa-*
gitar. de Regno Thuring. L. II. c. I. §. 4. (s) vid. *memorabil. hist. Gothan.* *Sagittar. c. I.*
p. 8. (t) *Ccar. VIII.*

A D L E C T O R E M.

MCCCCVII. desinitq; in *Balthasare nostro. Andreas Toppius, Pastor in minori Tennsted, anno MDCLX. rhapsodicum quid de urbe nostra compilavit germanicè, aliquando à me nominatum, sed quod præculo non satis dignum censuit Summus Vir Prüschenckius.* Solus *M. Nicol. Rebhan, Ecclesiarum nostrarum Ephorus, Vir bonus, industrius & eruditus, anno Præsulatū sui XI., Historiam Ecclesiasticam Isnacensem fusè colligere cœpit, in tres libros sectam;* quorum primus sistit *Historiam sub Papatu,* secundus *historiam seculi à Christo nato XVI., ultimus (qui perii) ea recensuit, quæ sub initium seculi XVII. contigerunt.* Amo candorem & laborem Sinceri Viri. Documenta aliquot monastica è fôrdibus & tenebris protracta majoris fidei ergò innexui, meliora quæq; injuria temporum sustulit. Nec fastidies, & que Lector, quos aliquando feci hiatus. Similes quippe, si non longiores, apud alios offendes. Urbis nostræ, non totius Provinciæ, annales conscribere animus erat. *Anonymum Erfurtensem castigavi ob impudentiam & fabulas.* Ubitamen cum aliis reigestæ narrantibus convenit, admitto. Nec *Gudenii* blaterationes sine correptione dimittere potui. Oberto omnibus donationis *Ottonianæ* defensoribus gravissimum *Diumari* (u) testimoniū, quô probatur, non in Marchia tanrum Misnensi valuisse *Eccardum I.* seu Patrem, *Gunteri*, in australi Thuringia Comitis, Filium, sed etiam super omnem Thuringiam, *communi totius populi electione*, *Ducatum* promeruisse. Quid verò per *Ducatum* intelligi? num *Marchionatum* Thuringiæ, quem postea *Landgraviatus* absorpsit? ita sanè accipit *Dresser.* (vv) inquiens: ad Misniam *Eccardus*, adjunxit *Duringiam*, & *Duringorum* etiam *Marchio* nominatus est. Annon verò *Otto III.* *Eccardum Comitem* in Thuringia vocat? seu num *Marchiones* simplices fuere *Comites?* vel num *Ducatum* dixeris militarem, ad quem *totius populi electione* promotus est? certè *Otto III.* à morte *Ridagi* *Marchionis*, excluso ejus filio *Carolo*, ob accusatorum calumniam, Marchiam Misnensem contulit *Eccardo.* (x) Verùm quô annô decepsit *Ridagus*? nisi hoc scias, haud judicabis, an *Eccardus* abs *Ottone II.* aut *III.* Marchiam Misnensem impetrârit? si secundum *vetus chron. Saxon.* ultimus vitæ annus *Ridagi* fuit **DCCCCLXXXVI.** *Otto III.* collator erit *Marchiæ*, siquidem

(u) L.V. (vv) in *Isagog. hist.* (x) *Ditmar. L.IV. p.66.*

Otto

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Orto II. triennio antè obierat. Adde, quod *Ditmarus* in gestis *Ottonis II.* & sub initium *Ottonis III.* *Eccardum Comitem* tantum vocet, postea verò *Marchionem*. Cùm uxorem duceret *Suanehildam*, *Thietmari Comitis* viduam, & *Bernardi Ducis* sororem, (y) (quod sub *Ottone II.* factum est,) nondum fuisse videtur *Marchio*. Ast cùm *Luidgerdam* primogenitam *Luthario Comiti* conjugem pro *Wirinhario* filio expertenti pacisceretur, jam impetraverit abs *Ottone III.* *Marchionatum*, (multum enim huic placebat, multumq; inter alios Primates apud eundem valuit, imò inter præcipuos habitus est, dicente *Ditmaro*.) vix tamen ante annum DCCCCXCIV. Servantur adhuc Numburgi tabulæ *Ottonis III.* anno DCCCCXCIII. datæ, in quibus *Eccardus* iste *Comes* tantum dicitur. Aut ergo fefellit nos *chron. Saxon.*, seu *Marchiones* etiam *Comites* dicti fuere. (z) Denique idem mihi scopus, qui aliis ante me rerum gestarum scriptoribus, bonorum scilicet *Virorum clara facinora*, ob movendos hominum ad virtutem animos, extollere, ignororum verò obscura facta vel silentio suppressere, vel, si ad lucem trahantur, ad terrendas eorum mortalium mentes promendo ponere. (a) Vale, mi Lector, & vive, ut vivas! Verum (ne turberis ab illis) mendas typothetæ ipse emendabis. Iterum Vale! Scripsi *Ferrariae Thuringorum* anno Dei Hominis MDCXCVII. quô jam ante integrum seculum, factâ divisione fratrnâ, *Ioann. Ernestus*, amor & Delicium Gentis suæ, aulam Dualem hic instituit feliciter!

(y) Id, lib. cit. p. 80. (z) vid. D. Sagittar. exercit. hist. de Eccardo I. habit. Jen. 1678. (a) Otto Frisingens. in proœm. L. l. de reb. gest. Frid. Barbarossa.

I. INfe-